

Welke bedoeling heeft God met mijn leven?

Marike reist in haar rolstoel af naar Terschelling voor een festival. En wordt daar geconfronteerd met de ingewikkelde vraag over Gods bedoeling met haar leven. "Na zoveel jaren ziekzijn, weet ik nog steeds niet welke bedoeling God met mijn leven heeft."

Een pittige regenbui op Terschelling, dwingt ons te schuilen onder een strandpaviljoen. De donkergrijze buienlucht boven de ruwe zee vol golven met witte koppen, vormt een prachtig gezicht. Al snel is de bui over en sjuuwen we – met rolstoel en al - door het mulle zand naar de vloedlijn. Daar volgen we de workshop 'Jona', onderdeel van het Inspiratiefestival, gastvrij aangeboden door de kerken op Terschelling.

'Ben jij weleens gevluht voor je bestemming?'

De omgeving past wonderwel bij het Bijbelboek Jona: Jona die de boot neemt, die overboord gegooid wordt in de woeste golven, die opgesloten zit in een grote vis en daarna uitgespuugd wordt op het natte strand. Je ziet het zo voor je. Terwijl de wind ons om de oren loeit en zand in ons gezicht stuift, denken we na over Jona die tegen God ingaat. Hij vlucht voor zijn bestemming. Dan wordt aan ons gevraagd: 'Ben jij weleens gevluht voor je bestemming?'

Gods bedoeling met mijn leven

Die komt aan. Ik beseft dat ik nooit gevluht ben voor mijn bestemming, maar dat ik er nog altijd naar op zoek ben. Na zoveel jaren ziekzijn, weet ik nog steeds niet welke bedoeling God met mijn leven heeft. Net als iedereen, heb ook ik zo mijn talenten maar ik kan ze slechts beperkt inzetten. Voor mijn gevoel is het maar een vage afspiegeling van wat ik werkelijk kan en wil. Dat vind ik moeilijk. Daar worstel ik mee.

Doodlopende wegen

Ik heb God talloze malen gebeden of hij mij een weg wilde wijzen om mijn talenten toch te kunnen inzetten. Maar als ik dacht dat ik op de goede weg zat, bleek deze telkens weer dood te lopen op mijn beperkte energie en mogelijkheden.

Wat vraagt God dan van mij? Dat ik rustig thuis ga zitten en me neerleg bij de situatie? Ook dat heb ik geprobeerd. Het is heus beter voor me, alleen, ik kan er geen vrede in vinden, ik mis uitdaging. Wel ontdekte ik dat ik door minder te doen, meer vreugde vind in de activiteiten die ik wel onderneem. En dat is én voor mij én voor de mensen om mij heen best plezierig.

God heeft mij gewild

Ik houd mij vast aan de overtuiging dat de waarde van mijn leven niet afhangt van mijn prestaties. Steeds meer beseft ik dat het Gods liefde is die mijn leven zin geeft. Ik ben er niet zomaar, ik ben er omdat God zelf de mensen, en mij, gewild heeft. Dat troost en maakt dat ik het krampachtig zoeken naar mijn bestemming meer en meer kan loslaten. Ik richt me nu op 'minder doen, meer leven'. Wie weet is dat mijn bestemming wel en wie weet, brengt het ongedachte verrassingen op mijn pad.